

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Örigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta
Ta Ellēnisti Heuriskomena**

Origenes

Rothomagi, 1668

In Acta Apostolorvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-19358

είρη] * ἰσχυρῶς] Lege, ἰσχυρῶς ἰσχυρίου, vel
ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς, vel quid simile.

P. 412. ἀλλὰ τὸ ἰσχυρῶς αὐτὸ μὴ εἶναι] Duo loca confu-
ditur pro more suo Origenes, Job. 1. 12. &
2. 6.

P. 414. ἔτι τὸ ἰσχυρῶς ποῖ τὸ ἰσχυρῶς μέσου ἀποφρα-
ξῆς] Ij erant Stoici. Locus est insignis apud
Laërtium in Zenone: τὸ ἰσχυρῶς εἶναι τὰ μὲν,
ἀγαθὰ ἔστι. τὰ δὲ κακά. τὰ δὲ ἰσχυρῶς ἀγαθὰ
μὲν εἶναι, τὰ δὲ κακά, εἰρησίων, δικαιοσύνην, ἀν-
δρείαν, σωφροσύνην, καὶ τὰ λοιπὰ. κακὰ δὲ. τὰ
ἐναντία, ἀφροσύνην, ἀδίκιαν, καὶ τὰ λοιπὰ. ἰσχυ-
ρῶς δὲ, ὅσα μὴτε ἀφελῆ, μὴτε ἐλαττωθέντων
εἶναι, ὑγίαια, ἰσορροπία, ἰσχυρῶς, πᾶσι, δόξα,
δύναμις, καὶ τὰ τοῖσις ἐναντία, &c. Eorum au-
tem que sunt, aiunt alia bona, mala alia, alia
neutra. Bona quidem virtutes esse, prudentiam,
justitiam, fortitudinem, temperantiam, & cetera
id genus: mala vero his opposita, vitia, impruden-
tiam, injustitiam, & cetera: neutra vero, que ne-
que profunt, neque obfunt, ut est vita, sanitas,
pulchritudo, voluptas, vires, opes, gloria, nobilitas;
& que eis opposita sunt, &c.

καὶ δὲ ἐξ ἑστέων ἔστι δόξα, &c.] Cicero 2.
Tuscul. Gloria est solida quedam res, & expressa,
ea est consentiens laus honorum; incorrupta vox
bene iudicantium de excellenti virtute. Seneca
Epist. 102. Gloriam quoque laus solum intelli-
go: consensum enim multorum exigit. Item:
Gloria multorum iudicij constat, claritas bono-
rum. Quintilianus: Consentientis laus honorum,
gloria appellatur.

P. 415. τὸ ἰσχυρῶς ποῖ τὸ ἰσχυρῶς, &c.] Adi Observa-
tiones nostras supra ad p. 392. in Iohann.

ὅτι τὸ ἰσχυρῶς καὶ μὴ εἶναι ἰσχυρῶς, &c.] Anonymus
apud Photium Cod. 117. hoc nomine
accusatum scribit Origenem, quod Filium
dixerit, non noscere Patrem ut seipsum.
Quod ipsum hic videtur significare. Nos
rem expendimus in Origenianis.

P. 416. ἔτι δὲ εἰς τὸν, &c.] Locus ab Interpreti-
bus miris modis vexatus. Hunc sic expono:
Quæro autem an possit gloria affici Deus, præter
gloriam quam habet in Filio, ita ut tradidimus;
majori in seipso gloria affectus, cum in sua ipsius
est specula, præter sui cognitionem, & sui contem-
plationem, que maior est contemplatione que est
in Filio; ut de Deo talia intelligere par est: dicen-
dum est perfundi eum ineffabili quadam delecta-
tione, & latitia, & gaudio, in seipso sibi placens,
& gaudens.

ὅτι μὴ ἔστι τὸ ἐν ὑπὸ θεωταί.] Hac tracta-
mus in Origenianis: cave interim à falso
dogmate.

P. 420. ἐν οἷς ἀρετῶν ἐστὶ τὸ μὴ, &c.] Pessime hac
Interpretes reddidere. Sensus est: In quibus
disquires, an is qui post pulchrum ipsum visurus
non est, siquidem pulchra illum visurus est, post tem-
pus non longum ipsum omnino visurus sit.

P. 421. καὶ ἀπὸ τῶν ἰδούτων μὲν, &c.] Videtur
legisse Ferrarius: καὶ ἀπὸ τῶν ἰδούτων μὲν

τῶν τε εἰρησίων, ἀφροσύνη, &c. qua lectio
ferri non potest.

καὶ μὴ δόξῃ τε δὴ τὸ ἐν τῷ, &c.] Legebatur
Ferrarius: Ἐ μὴ δόξῃ τε δόξῃ τε. ἐν τῷ, &c.
Perionius autem: καὶ μὴ δόξῃ τε. δόξῃ τε ἐν τῷ,
&c. Pro, αὐτὸ ἀπὸ τῶν ἰδούτων, legendum suspi-
cor, ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἰδούτων.

Quæ Libri huius Interpretationem clau-
dit Ferrarij denuntiatio, qua se nihil profu-
sus immutasse profiteretur, non usquequaque
veram esse deprehendimus; uti observatum
est à Nobis, ad p. 218. in Iohann.

IN ACTA APOSTOLORUM.

ἐν τῷ Ἰαλαμῶ τὸ ἀπὸ τῶν ἰδούτων πᾶσι] Neque
in hoc solum Psalmo, sed in XL etiam, &
LIV Iudæ nequitia, & crimina produntur.

IN EPISTOLAM AD ROMANOS.

Τὸ ἰσχυρῶς ἰδούτων τῷ, &c.] Fragmentum illud P. 423.
à Rufino Latinitate donatum, cum reliquis
Origenis in Epistolam ad Romanos Commen-
tariis, in Latinis editionibus reperies,
at tam deformatum, & archetypo suo tam
dissimile, ut vix agnosci queat. Ea scilicet
fuit Rufiniana interpretandi ratio, quem-
admodum alibi notavimus; quamque vel
ex eo spectare possis, quod hos viginti Ori-
genis in Epistolam ad Romanos Commen-
tariorum libros in decem contraxerit. Hu-
jus autem interpretationis artificem esse
Rufinum, non ut vulgo existimatur, Hiero-
nymum, alibi satis à me probatum est.

Ἐπιλεγόμενον] ἡ τῷ, &c.] Hic & infra hac
pagina Valentinianos pungit his verbis:
καὶ τὸ ἰσχυρῶς ἰδούτων οἱ παρὰ τῶν ἰδούτων τῷ ἀπὸ
φύσεως ἀπὸ τῶν ἰδούτων
οἱ καὶ ἰσχυρῶς, &c. μὴ ἀπὸ τῶν ἰδούτων] Verite, iis
non vocatis, quos non prædestinavit. Ferrarius
videtur legisse: εἰ μὴ ἀπὸ τῶν ἰδούτων.

ὁ νομίσαντος ἑαυτοῦ, &c.] Origenes supra in
Genes. pag. 8. ἀλλὰ ἀπὸ τῶν ἰδούτων, ἀλλὰ οἱ δὲ ἡ
ἐξ ἑαυτοῦ τὸ ἰσχυρῶς ἰδούτων τῷ πᾶσι δὲ ἔστι τὸ ἀπὸ
αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἰδούτων. ἡ γὰρ ἐπὶ τῶν ἰδούτων, γινώσκται. ἀλλὰ
ἐπὶ τῶν ἰδούτων ἐμελλεν, ἐγινώσκται. Vide Observa-
tiones nostras in hunc locum.

φροσύνη ἢ τὸ ἀδύναμι, &c.] Quæ Deus præ-
novit; certo, sed non necessario effectum
suum consequuntur, nec arbitrij libertatem
imminuunt, eorumque sunt quæ Con-
tingentia Dialectici appellant. Qui ergo
prædestinatus est à Deo; ex hac hypothesi,
& quod ad Deum pertinet, cuius voluntas
constans est, neq; mutationi obnoxia, bea-
titate fraudari non potest: quod ad ipsum
autem prædestinatum spectat cum libertate
arbitrij sui polleat, mori potest peccati reus,

P. 422.

P. 423.

P. 425.

in Hebr.
Drigenes P. 400
et Reg. P. 401
i. h. quod
in eis τὸ
interpretata legif.
ἐστὶν ἡ P. 402
prohibet
lectur le-
as ita le-
©.
rior illa
lice esse.
λαῶν, ver-
prohibet
fallor, &
] ἀπὸ τῶν P. 403
erionius
sed vera
&c.] V. 2.
his Co-
u. 202 τῷ
gendum, P. 404
ἐστὶν ἡ
10, qua
: per se P. 405
imo, per
quod de-
n hanc P. 406
termini-
: Ferrar-
stituere
: ἐστὶν ἡ
ic. & ἡ
endum P. 407
quoque
erant P. 408
to san-
: pote-
: erant
ostula
la ve-
panis
contra
nclusit
sacra-
: testi-